

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/archiwum/147649,Tytus-Jaskulowski-Wschodnioniemiecka-Stasi-wobec-MSW-Przyjazn-z-rozsadku.html>
26.02.2026, 18:41

Tytus Jaskułowski: Wschodnioniemiecka Stasi wobec MSW. Przyjaźń z rozsądku?

Opinia publiczna – zarówno przed, jak i po 1989 roku – względnie rzadko dowiadywała się o działalności tajnych służb. Do wyjątków w tej kwestii należą przesilenia polityczne albo akcje w rodzaju ujawniania stosownych źródeł przez osoby wywodzące się ze wspomnianego środowiska.

29.07.2024

To właśnie takie działania – jak choćby te zainicjowane przez E. Snowdena (i to niezależnie od motywów sprawcy, które zawsze będą budzić kontrowersje) – wskazały opinii publicznej na fakty wzajemnego szpiegowania się przez formalnie sojusznicze państwa w NATO, chociażby USA i RFN.

Weryfikacja danych podawanych przez byłego pracownika NSA nie wydaje się możliwa. Warto jednakże zastanowić się, jak kształtował problem relacji między resortami bezpieczeństwa wewnątrz Układu Warszawskiego. Przykład służący tu za ilustrację tego zagadnienia – dotyczący PRL i NRD – nie wynika przy tym tylko z chęci badań nad historią własnego kraju. Jedynie na tym obszarze istniała bowiem możliwość przeprowadzenia względnie dokładnych badań komparatystycznych – dzięki takim instytucjom jak IPN i istniejący do 2021 r. tzw. Urząd Gaucka (*Bundesbeauftragte für die Unterlagen des Staatssicherheitsdienstes der ehemaligen Deutschen Demokratischen Republik*).

Dlaczego Stasi zamierzała współpracować z MSW?

Ponieważ do pewnego stopnia nie miała innego wyjścia. A po części także dlatego, że padła ona ofiarą własnego sukcesu. Ten sukces stanowiło stworzenie aparatu inwigilacji godnego przewidywań George'a Orwella: skoro był on tak rozbudowany w NRD, to nie można było oczekiwać, że wywiady NATO będą prowadziły tu werbunki albo penetrację na miejscu. Potrzebowały one kraju socjalistycznego o wysoce liberalnym podejściu do polityki, w którym można było spotykać się z agentami, werbować studentów albo infiltrować obce ambasady bez przekonania, iż każdy rozmówca to agent. PRL spełniała ten warunek. Zarówno dla NATO, jak i dla NRD.

Z drugiej jednakże strony te same warunki uzasadniały brak współpracy. Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego miało za zadanie bronić za wszelką cenę modelu ustrojowego NRD. Jakiegolwiek ruchy wolnościowe (a te były obecne w PRL od zawsze) stanowiły egzystencjalne zagrożenie dla Wschodnich Niemiec. Tymczasem w PRL ani nie stawiano murów na granicy, ani nie uważano zabijania uciekinierów za punkt honoru MSW. Jeżeli do tego dodamy skrajnie złe relacje przywódców partyjnych, antyniemieckość resortu spraw wewnętrznych PRL, jego uwikłania w gry polityczne nieakceptowane z zasady w skonsolidowanym systemie politycznym NRD, nie można było oczekiwać poprawnych relacji. Konflikty graniczne dopełniały tylko wspomniany obraz. Przesilenia polityczne w Polsce niewiele go zmieniały.

Pod presją KGB i sytuacji bieżącej

Współpraca była zatem jedynie funkcją narzuconą przez „patrona”, tj. ZSRS. Pierwsza i jedyna ministerialna umowa o współpracy Stasi i MSW, z 1974 r. – skrajnie niejasna i nieprecyzyjna, zawarta została tylko dlatego, że podobne porozumienia inicjowało KGB. W dużej części przypadków skala tzw. współpracy wynika ze statystyki wymiany pism albo ogólnych raportów politycznych, gdzie dane liczbowe – owszem, interesujące – nie szły w parze z poziomem analitycznym doniesień. Wyjątki od wspomnianej tezy dotyczyły sytuacji krytycznych: wspólnej blokady nieformalnych kontaktów ZSRS z RFN albo powołania w Warszawie przedstawicielstwa Stasi. Tyle że to ostatnie to cena za pomoc materiałową z NRD dla przygotowania przez MSW stanu wojennego. Nie ograniczyła ona jednak spraw obiektowych prowadzonych przez polski kontrwywiad wobec placówek Stasi. Nie wpłynęła też na nieistniejącą uczciwość Stasi w informowaniu o zlokalizowanych przez MSW jej agentach. Tytułem przykładu: kilka miesięcy przed rozpoczęciem nauki przez pierwszy rocznik szkoły wywiadu w Starych Kiejkutach wykryto jej infiltrację przez... dyplomatów z NRD.

► [Czytaj całość na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Artykuł

Tytus Jaskułowski, Filip Gańczak, Konrad Knoch,
Piotr Abryszeński, Ewa Pejaś

RAPORTY POLSKIE

STASI

1981–1989

TOM 1

**W PRZEDEDNIU STANU WOJENNEGO
CZERWIEC–GRUDZIEŃ 1981**

Dokumenty Stasi, przetłumaczone na język polski oraz opatrzone aparatem krytycznym, poddane zostały dodatkowo analizie statystycznej. Miała ona pomóc w wizualizacji i ocenie najważniejszych wątków podkreślanych przez służby NRD w raportach tygodniowych.